

عنوان مقاله:

ویژگی های زبان قرآن با تاکید بر آراء آیت الله خویی (ره) و آیت الله معرفت (ره)

محل انتشار:

دوفصلنامه الهیات قرآنی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد هادی یدالله پور - دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه علوم پزشکی بابل

محمد مهدی محمودی - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی بابل

خلاصه مقاله:

زبان قرآن از مولفه های اصلی متن قرآنی است و تشخیص این امر که زبان قرآن چگونه زبانی است به نحوی بنیادین در فهم و تفسیر قرآن اثرگذار است. از این دو پرسش از زبان قرآن، امروزه از جمله مباحث مهم در حوزه فهم و تفسیر قرآن کریم است. پرسش اساسی در این پژوهش آن است که منطق و شیوه زبان قرآن چیست به خدا من در ابلاغ پیام هدایت انسان است که سبک و شیوه استفاده کرده و این پیام الهی دارای چه ویژگی هایی است در این پژوهش که با روش تحقیق تحلیلی - توصیفی انجام پذیرفته است، نظرگاه دو قرآن پژوه معاصر آیت الله خویی (ره) و آیت الله معرفت (ره) در باب زبان قرآن مورد توجه و بررسی قرار می گیرد. به باور این دو قرآن پژوه، زبان قرآن از حیث مخاطبان با مراتب تشکیکی شده همه انسان ها، اعم از عامیان و فرهیختگان را در بر می گیرد همچنین این زمان همه طیف های آدمیان با فاصله های گوناگون اعتقادی و رفتاری اعم از گمراهان و ایمانیان متوسط تا مقربان و برگزیدگان خدا ایران فرامی گیرد. هدف غایی زبان قرآن در یک نگاه کلی رهنمونی و هدایتگری است. در عین حال قرآن همانند هر صاحب اصطلاح این زبان ویژه خود را دارد، واژه ها و تعبیرات را در مفاهیمی استعمال می کند که خود اراده کرده است.

کلمات کلیدی:

زبان قرآن، آیت الله خویی، آیت الله معرفت، تفسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/685916>

